

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 9. Carolus d'Angennes de Rambouillet Cardinalis vita functus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](#)

Sæcul. XVI. bonio Cardinale pro sacri foederis Duce
A.C. 1587. sanctæ hujus Unionis Vicarius nomi-
natus, atque adversus Henricum So-
rorium suum arma sumere paratus
fuerit.

§. IX.

Carolus d' Angennes de Rambouillet Cardinalis vita funditus.

*Ciac. t. 3
p. 1047.
Courvaistier
hist. Eresq.
du Mans.
Frizon. &
Aub. l. c.*

Sextus erat Carolus d'Angennes de Rambouillet Gallus Jacobi Domini de Rambovilleto, ac Isabellæ Cotereau Dominæ de Maintenon tertius filius, qui pridie Calendas Novembris anno millesimo quingentesimo trigesimo primam lucem aspexit, ac juvenis adhuc optimis artibus excultus est, eva-
fitque Vir solidæ doctrinæ, incorrupto-
rum morum, perpetuæque innocentiae in Regum Galliæ Aula, in qua, eti-
hæc omnium corruptissima esset, ra-
ra semper innocentia clarus versabatur.
Postea die vigesima secunda Octobris
anno post Christum natum millesimo
quingentesimo quinquagesimo nono a
Carolo IX., & Catharina de Medicis
Regina ad Cenomanensem Episcopatum
nominabatur, atque anno sequenti die
secunda ejusdem Mensis Episcopalem
suam Urbem ingrediebatur, quam ta-
men paulo post a Calvinistis invadi, expo-
liarique nonsine animi sui dolore cernere
coge-

cogebatur; quippe perfidus quidam fi- Sæcul. XVI°
dei desertor nomine Merlinus, post-
A.C. 1587.
quam ibidem quamdam Religiosam
Virginem stupro violaverat, suis decla-
mationibus in publico foro habitis quam-
plurimos cives adeo dementabat, ut
hi ad urbem suam Protestantes accerse-
rent: equidem Carolus damna ab hisce
hæreticis Ecclesiæ Cathedrali ad san-
ctum Julianum illata resarcire niteba-
tur, unde colligere fas est, quod ipse
ad hasce petulantias nec sua negligen-
tia, nec avaritia ansam præbuerit,
prout tamen falso insimulabatur. Ce-
terum Anno Incarnationis dominicæ
millesimo quingentesimo sexagesimo
tertio Tridentinæ Synodo jamjam ad
exitium vergenti interfuit, atque a Re-
ge Legatus ad Pium V. Papam decretus
ab eodem Romana Purpura decoraba-
tur, quam etiam Mense Mayo Anno re-
stauratæ salutis millesimo quingentesi-
mo septuagesimo acceperat, ac Cardi-
nalitia dignitate insignis Turonensis
Provinciæ Synodo, ejusque actis An-
no Domini millesimo quingentesimo
octogesimo tertio subscriperat: insuper
Romæ sacris interfuit comitiis, in qui-
bus Gregorius XIII., & Sixtus V. in
summos Pontifices eligebantur, sub-
cujus postremi Papæ Pontificatu Caro-
lus Mense Martio Castroni in Etruria,

Sæcul. XVI. ubi Sixti V. jussu Gubernatorem egerat,
A.C. 1587. anno salutis nostræ millesimo quingen-
 tesimo octogesimo septimo annos natus
 quinquaginta sex, quatuor Menses, &
 viginti tres dies non sine propinati ve-
 neni suspicione obiit, corpusque ejus in
Ecclesia Fratrum Minorum de obser-
 vantia sepultum est: ceterum hic Car-
 dinalis summa erga pauperes charitate
 eminebat.

§. X.

Savellii Cardinalis extrema.

Ciac. Vido- Septimus, ac postremus erat Jacobus
vell. p. 673. Savellius, ex cuius familia duo Ro-
& Aub. l.c. mani Pontifices Ecclesiam illustrabant,
 & quidem primo Honorius III. anno
 post Christum natum millesimo ducen-
 tesimo vigesimo septimo, & Hono-
 riusr IV. Anno Domini millesimo ducen-
 tesimo octogesimo septimo mortuus:
 plures insuper Cardinales ex eadem
 illustrissima stirpe prodiere. Cete-
 rum Jacobus, de cuius morte in præ-
 sentiarum agimus, anno reparatæ fa-
 lutis millesimo quingentesimo vigesimo
 tertio die vigesima octava Octobris natus
 Joannis Baptistæ Savellii Filius erat,
 qui a Paulo III., cui sanguine junctus
 erat, primo cubicularius, ac postea
 Patavii studiis vacans Cardinalis Dia-
 conus nominabatur adjecta Nicastrien-
 sis